

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/110/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3715010358
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3715010358.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Dušan Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému G. Y., nar. XX.XX.XXXX v G. J., trvale bytom K. T., Ul. A. O. X/XX, okres G., t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Žilina, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr.zák. a § 139 ods. 1 písm. c/ Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. januára 2016, prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp.zn. 2T/190/2015 zo dňa 26. novembra 2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, sp.zn. 2T/190/2015 zo dňa 26. novembra 2015 obžalovaný G. Y. bol uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr.zák. a § 139 ods. 1 písm. c/ Tr.zák. na tom skutkovom základe, že dňa 22. júla 2015 asi o 21.00 h v obci K. T., na ul. A. O., okres G., po tom, čo požil väčšie množstvo alkoholických nápojov, vošiel do prístavby rodinného domu č. X/XX, kde sa v tom čase nachádzal jeho brat E. Y., bytom K. T., Ul. A. O. X/XX, ktorý sedel na matraci, kde začal rozhadzovať veci a následne vytiahol kuchynský nôž s čiernou rukoväťou o dĺžke 27 cm, dĺžke čepele 15 cm a držiac tento nôž v pravej ruke sa vyhrážal E. Y. zabitím, následne ho pritlačil na matrac a nôž mu priložil ku krku a opakovane sa mu vyhrážal, že ho zabije, pričom ležal na ňom, avšak E. Y. sa podarilo nôž mu z ruky vyraziť, po čom spolu zápasili, pričom obžalovaný G. Y. nahmatal na zemi nôž a opätovne s nožom v ruke sa vyhrážal E. Y. zabitím, pričom E. Y. sa opäť podarilo mu vyraziť nôž z ruky a hlasným volaním o pomoc, prostredníctvom svojej susedy privolať políciu, čím vzhľadom na agresívne správanie sa pod vplyvom alkoholu a kuchynský nôž, ktorý obžalovaný G. Y. pri vyhrážkach zabitím držal v ruke, vzbudil u poškodeného E. Y. dôvodnú obavu o jeho život a zdravie. Za to bol odsúdený podľa § 360 ods. 2 Tr.zák. za použitia § 38 ods. 2, 4 Tr.zák., § 37 písm. m/ Tr.zák na trest 18 mesiacov, na výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože bezprostredne po jeho vyhlásení podal obžalovaný do zápisnice o hlavnom pojednávaní proti nemu odvolanie, proti výroku o vine a treste. Následne obhajca podané odvolanie písomne odôvodnil. V písomných dôvodov odvolania obhajca poukázal na to, že v obžalobe aj v trestnom rozkaze došlo k podstatnej vade v tom smere, že ako osoba obvineného bol označený s dátumom narodenia 19.10.1991, čo nie je pravda, jeho dátum narodenia je 15.10.1961 a pre túto vadu je potrebné obžalobu vrátiť prokurátorovi, čím sa z dôvodu procesnej vady konanie, a tým aj trvanie väzby predlžuje a táto skutočnosť nezakladá dôvody väzby, tiež bola vedená obžaloba a konanie na základe obžaloby, ktorá bola podaná proti nesprávnej alebo neidentifikovateľnej osobe. Na hlavnom pojednávaní dňa 26.11.2015 obžalovaný na túto skutočnosť opätovne poukázal a konajúci sudca oznámil, že už je to opravené, avšak žiadnu opravu v písomnej

podobe neobdržal. Ďalej uviedol, že na hlavnom pojednávaní, ako aj v dovtedajšom konaní, v zmysle § 257 ods. 1 Tr.por. urobil vyhlásenie, že je nevinný, že skutku, ktorý mu je kladený za vinu, sa nedopustil, pretože nerozhadzoval veci nachádzajúce sa v prístavbe rodinného domu, nevyťahol kuchynský nôž, nevyhrážal sa s nožom v ruke E. Y. zabitím, neprikladal nôž ku krku E. Y. a neútočil opakovane nožom proti E. Y.. V priebehu celého konania v súlade so skutočným stavom uvádzal, že medzi obžalovaným a jeho bratom vznikol incident slovný aj fyzický, avšak bez toho, aby poškodenému bolo nejakým spôsobom ublížené na zdraví. Tento incident vznikol z toho, že poškodený sa viac ako 14 rokov zdržiaval mimo domova, potom sa vrátil a bezdôvodne si nárokoval na bývanie bez náhrady, bez príspevku na úhradu spotreby, bral cudzie veci pre svoju potrebu, vulgárne nadával na adresu obžalovaného a adresu ich matky, necitlivo sa vyjadroval o zdravotnom stave obžalovaného a v priebehu celého pobytu sa voči obžalovanému správal konfliktne. V kritický deň sa obžalovaný vrátil z miestneho pohostinstva. Vtedy mu matka povedala, že E. do nej sácal, do nej kopal a že ju z toho boli chrbtica. Toto ho rozčúľilo, vytýkal matke, že trpí konanie syna E., že nepodá na neho trestné oznámenie. Potom išiel za ním do prístavby, kde sa on zdržiaval. Brat v prístavbe ležal, obžalovaný ho napadol najskôr slovne, vulgárne mu nadával, pričom sa mu nevyhrážal zabitím, vyhrozil mu bitkou a potom ho aj fyzicky napadol. Matka obžalovaného je ohrozovaná bratom E., je pod jeho psychickým tlakom a brat E. sa nestráni toho, aby matku fyzicky napádal. Matka poskytla obhajcovi výpis z lekárskej správy, z ktorej je preukázateľné, že jej zdravotný stav je vážny a že v niektorom prípade aj lekárovi uviedla, že ju napadol syn E., na inom mieste uvádzala, že „spadla“. Matka podala proti bratovi E. trestné oznámenie, o čom spisala zápisnicu na OR PZ, túto zápisnicu aj s potvrdením potom poskytla obhajcovi ako dôkaz ohľadom správania sa brata E.. Uvedenými dôkazmi obžalovaný chce dokumentovať motiváciu brata E. na konanie voči jeho osobe a na naplnenie jeho predstáv dostať obžalovaného do basy. Obžalovaný zdôraznil, že okrem tvrdení brata, nikto u neho predmetný nôž nevidel, brat až dodatočne policajtom tvrdil, že obžalovaný na neho útočil nožom. V konaní a aj pri podaní odporu obžalovaný poukazoval na rozpory v dokazovaní. Svedok S. T., policajt, pri svojom výsluchu uviedol, že E. bol vyťažovaný k tomu, čo sa stalo a uviedol, že obžalovaný prišiel za ním do prístavby s nožom v ruke a vyhrážal sa mu, že ho zabije, následne ho sotil na zem alebo na tú posteľ, čo tam bola. Tento svedok nôž na mieste nevidel, videl ho až po tom, ako vyšiel s nožom jeho kolega G. z prístavby. Aj svedok G. uviedol, že brat E. mu mal povedať, že sa mu obžalovaný vyhrážal s nožom, že ho zabije a že najskôr zápasili v stoj, kedy držal obžalovaný nôž v ruke, vtedy mu brat E. vyrazil nôž z ruky a potom obžalovaný zase zobral nôž zo zeme a zase napadol brata E., kedy už spadli na matrac, následne obžalovaný ležiacemu bratovi priložil ten nôž ku krku so slovami, že ho zabije a zase sa podarilo bratovi vyraziť obžalovanému ten nôž. Z výpovedí svedkov T. a G. vyplýva, že v danom čase v uvedenej prístavbe žiadne svetlo nesvietilo, bolo šero, bol tam „bodrel“ po celom povrchu stolíka. V tejto súvislosti s prihliadnutím na tvrdenie brata E., že mu ako ležiaci vyrazil nôž z ruky a nás oboch zasahujúci policajti našli na sebe na matraci, je podľa názoru obžalovaného veľmi nepravdepodobné, aby brat E. presne vedel, kde sa nôž nachádza, na druhej strane však policajtom presne označil miesto, kde nôž nájdu. Je preto zrejmé, že o mieste noža brat E. dobre vedel, preto toto miesto označil. Obžalovaný síce uviedol, že svedkyňa Q. je proti nemu zaujatá osoba, je naklonená bratovi, preto ju nepovažuje za dôveryhodnú, avšak ani z výpovedí tejto svedkyne nevyplýva, že by počula také hlasy alebo zvuky, ktoré by nasvedčovali vyhrážaniu zabitím alebo takému kriku, ktorý je spôsobený ohrozením života. Obžalovaný ďalej poukázal na to, že pokiaľ sa brat E. cca po 14 rokoch pobytu mimo domova nevrátil do ich domácnosti, ich matka nemala s obžalovaným problém, ich spolužitie nebolo také, že by ohrozovalo jej zdravotný stav a pobyt v domácnosti. Až príchodom brata vznikali konfliktné situácie, ktoré vyvolával práve brat. Pre posúdenie dôveryhodnosti, resp. nedôveryhodnosti nepostačí prihliadať iba na register trestov obžalovaného, ale je potrebné prihliadať aj na register trestov brata. Obžalovaný doznáva, že bratovi slovne vynadal, že mu vyhrozil bitkou, resp. napadol ho, ale popiera, že by na neho útočil nožom a tvrdí, že konanie nenaplnilo skutkovú podstatu trestného činu, pričom prípadne môže ísť o priestupok. Preto navrhol, aby odvolací súd preskúmal napadnuté výroky a konanie, ktoré im prechádzalo a aby odvolaniu obžalovaného vyhovel.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr.por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania obžalovaného vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Na základe preskúmania správnosti samotných odvolaním napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, senát odvolacieho súdu sa nestotožnil s dôvodnosťou argumentácie obžalovaného, uvedenej v podanom odvolaní.

Z vyššie citovaného obsahu odvolania obžalovaného nepochybne vyplýva, že obžalovaný v podanom odvolaní namietal správnosť hodnotenia vykonaných dôkazov okresným súdom v zmysle § 321 ods. 1 písm. b/ Tr.por., keď vytýkal okresnému súdu, že na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal podľa názoru obžalovaného správne dospieť k záveru, že pravdivá je výpoveď obžalovaného, na základe čoho by skutok mohol napĺňať jedine pojmové znaky priestupku.

Odvolací súd k obžalovaným namietanému hodnoteniu vykonaných dôkazov okresným súdom považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr.por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda súd prvého stupňa postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr.por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr.por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr.por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku súdu prvého stupňa vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b/ Tr.por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné dodať aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože súd prvého stupňa by nezhodnotil správne, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr.por., na dôkazy vykonané vo veci samej môže odvolací súd upozorniť súd prvého stupňa len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd svoj záver o preukázaní, že sa skutok stal tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku okresného súdu, vyvodil z výpovede poškodeného, proti ktorej stála čiastočne odlišná výpoveď obžalovaného. Okresný súd tak stál pred úlohou posúdiť pravdivosť dvoch proti sebe stojacich výpovedí na základe obsahu ostatných vykonaných dôkazov. Odvolací súd považoval za súladný s ustanovením § 2 ods. 12 Tr.por. postup okresného súdu pri hodnotení dôkazov, keď okresný súd dospel k záveru, že výpoveď vypočutých svedkov a dôkaz o náleze noža, sú v úplnom súlade s tvrdeniami poškodeného, z ktorého dôvodu okresný súd dospel k záveru o pravdivosti výpovede poškodeného.

Okresný súd, podľa názoru odvolacieho súdu, na základe správne zisteného skutkového stavu veci skutok tiež správne právne posúdil ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr.zák. (čin spáchaný so zbraňou) a na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr.zák. (čin spáchaný proti blízkej osobe, ktorou je aj súrodenec v zmysle § 127 ods. 4 Tr.zák.). Aj podľa názoru odvolacieho súdu skutočnosť, že poškodený v dôsledku útoku obžalovaného preukázateľne volal o pomoc tak intenzívne, že to počula suseda Q., ktorá na tom základe volala políciu, svedčí (okrem výpovede poškodeného) o tom, že nešlo o útok, ktorého závažnosť by bola nie nepatrná v zmysle § 10 ods. 2 Trestného zákona.

Pokiaľ obžalovaný v priebehu konania a aj v odvolaní poukazoval na správanie sa poškodeného voči nemu a ich matke, čo bolo motívom jeho konania v prejednávacom prípade, ani podľa názoru odvolacieho súdu ho uvádzané okolnosti neoprávňovali riešiť situáciu spôsobom, aký zvolil v danom prípade. Preto tieto obžalovaným uvádzané okolnosti nemohli mať vplyv správnosť právneho posúdenia veci okresným súdom. Odvolací súd v tejto súvislosti poznamenáva, že obžalovaným uvádzané okolnosti okresný súd nepochybne zohľadnil pri ukladaní trestu, keď obžalovanému uložil trest pri dolnej hranici trestnej sadzby.

Keďže odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené dospel k záveru, že na základe odvolania obžalovaného nezistil dôvod na zrušenie výroku napadnutého rozsudku o vine obžalovaného, v zmysle § 317 ods. 1, 2 Tr.por. preskúmal aj nadväzujúce výroky o treste z hľadiska prípadných chýb v zmysle § 371 ods. 1 Tr.por., keďže odvolaním obžalovaného neboli osobitne vytýkané chyby výrokov napadnutého rozsudku o uloženom treste.

Z hľadiska preskúmania výrokov o treste napadnutého rozsudku, odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr.por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania výrokov o treste napadnutého rozsudku, z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávacom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr.por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolania zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.